

[Alfred Hansen]

af lokaler, som de pågældende skoler ellers havde været berettigede til at få?

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Jeg bliver endnu en gang bekræftet i den opfattelse, at skriftlige spørgsmål nok er fornuftigere end mundtlige.

Jeg skal citere for hr. Alfred Hansen, hvad jeg sagde i mit mundtlige svar til hr. Bilgrav-Nielsen, nemlig at vanskelighederne simpelt hen beror på, at skolerne fremsætter ønsker om langt større lejetilskud, end der er midler til. Dette kan man oversætte og sige på en anden måde: ja, der er givet afslag, fordi pengene ikke har slået til til ansøgnin- gernes størrelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 480

7) Til statsministeren af:

Brixtofte (V):

»Talte socialminister Ritt Bjerregaard på regeringens vegne ved OECD-mødet i Paris i Komiteen for Arbejdskraft og Sociale Anliggender den 20. oktober 1980, og kan statsministeren fuldt ud tilslutte sig de synspunkter, som talen indeholdt?«

Skriftlig begrundelse

På et OECD-møde i Paris i Komiteen for Arbejdskraft og Sociale Anliggender holdt socialminister Ritt Bjerregaard en tale den 20. oktober 1980. Talen er en blanding af 75 pct. rendyrket marxisme og 25 pct., der kunne være udtalt af Mogens Glistrup. Talen er en stor nedrakning af det danske samfund og dansk socialpolitik. Socialministeren siger bl. a., at socialpolitikens opgave er at afhjælpe kapitalismens overgreb og camouflere konflikterne i samfundet. Ministeren siger endvidere, at der er en grænse for, hvad der kan bruges på socialpolitiske foranstaltninger: lige netop tilstrækkeligt til at undgå social og politisk uro. Ministeren siger endvidere, at et kapitalistisk industrisamfund ikke har behov for de sociale klienter eller for den arbejdskraft, som måske kunne afpresses dem. I vore lande udføres Mikkelt Mus-arbejde bedre og billigere af maskiner, siger socialministeren. Ministeren omtaler socialpoli-

tikken som et instrument i lighed med samfundets organiserede voldsinstrumenter: militæret, politiet og fængsler.

Talen, som ikke holdes af en tilfældig person ved et kaffeklubmode, men af Danmarks socialminister på et internationalt mode, må opfattes som en stor nedrakning af det arbejde, som tidligere regeringer og socialministre med K. K. Steincke, Kaj Bundvad og Nathalie Lind i spidsen har gennemført. På denne baggrund er det vigtigt at få at vide, om socialministeren talte på regeringens vegne, og om socialministerens synspunkter deles af landets statsminister.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Dette spørgsmål drejer sig jo om, at socialminister Ritt Bjerregaard har holdt en tale på et OECD-møde, der foregik den 20. oktober 1980, og nu vil man gerne vide, om statsministeren fuldt ud kan tilslutte sig de synspunkter, som talen indeholdt.

Jeg kan sige, at indbydelsen til at deltage i det omtalte OECD-møde ikke var rettet til den danske regering, men til socialministeren personligt. Den tale, socialministeren holdt om socialpolitik i 1980erne, har selvfølgelig ikke været forelagt i eller godkendt af regeringen, det er ikke normal praksis med taler af den art. Jeg har forstået, at der var tale om et debatoplæg, at det var det, der var talens vigtigste formål.

Jeg har imidlertid ligesom hr. Brixtofte læst talen – den har bl. a. været trykt som kronik i flere dagblade umiddelbart efter, og den 20. oktober var den omtalt i dagspressen – men vi må åbenbart have læst den tale på forskellig måde. Jeg finder nemlig intet som helst holdepunkt for, at talen skulle kunne opfattes som – læg nu mærke til, hvad det er, hr. Brixtofte har skrevet! – en nedvurdering af tidligere socialminister K. K. Steinckes arbejde. Det er jo et par dage siden.

Derimod undrer det mig, at hr. Brixtofte ikke skulle kunne tilslutte sig talens hovedsynspunkt, nemlig at socialpolitikken er et nødvendigt led i bestræbelserne for at mindske ulighederne og modsætningerne i vort samfund. Det er jeg helt enig med socialministeren i.

Brixtofte (V):